

STRESZCZENIE

Przedmiotem pracy doktorskiej **USUS NOVUM. Kreatywna reiteracja motywu w grafice** są działania jej Autora zmierzające do dokonania syntezy na trzech polach aktywności twórczej. Są to: sztuka recyklingu, grafika warsztatowa i film. Działania te dzielą się na pięć etapów:

1. Kolekcjonowanie odpadów
2. Projektowanie i konstruowanie matryc
3. Produkcja, czyli druk w pracowni grafiki warsztatowej
4. Koloryzacja i nakładanie lakieru
5. Produkcja i postprodukcja filmowa

Część graficzna projektu składa się z siedmiu cykli. Na każdy cykl składają się wybrane cztery odbitki graficzne i matryca, którą należy traktować jako dodatkową, piątą pracę. Te grafiki to nie tylko printy; są bowiem pracami z pogranicza grafiki i malarstwa. Wszystkie wydruki wykonane są w technice grafiki warsztatowej nazywanej kolagrafią. Po zdjęciu z prasy graficznej i po wyschnięciu, wydruki są dodatkowo malowane wodnym tuszem. Prace te są kompozycjami złożonymi z geometrycznych form wypełnionymi zróżnicowaną fakturą pochodzącą od matryc zbudowanych z surowców wtórnych.

Materiały te, wykorzystane do tworzenia matryc, związane są znaczeniowo z przedstawionymi postaciami kobiet. Są tu fragmenty opakowań produktów spożywczych, kawałki ubrań i tkanin użytkowych. Zastosowanie tych materiałów powoduje, że pomiędzy motywem głównym a fakturą pojawił się dialog stanowiący kanwę dla warstwy symbolicznej. Chodziło o to, aby zestawienie atrybutów życia codziennego (odpadów) z aktem kobiecym oddawało stanowisko Autora wobec zjawiska konsumpcjonizmu w XXI w. Te zabiegi formalne powodują, iż grafiki z cyklu **USUS NOVUM** przestają być jedynie estetyzującymi aktami, a stają się alegoriami.

Integralną częścią pracy doktorskiej jest film dokumentujący wszystkie etapy powstawania grafik. Do nagranych podkładu muzycznego zmontowany został materiał z plików video i animowanych fotografii. Struktura montażu oparta została na zawartych w utworze podziałach rytmicznych, przez co film ten ma charakter teledysku.

Głównym i jedynym motywem cyklu grafik **USUS NOVUM** jest wizerunek torsu kobiety. Czasem nagiej, czasem ubranej... Jednak bardziej od warstwy symbolicznej ważna jest dla Autora relacja pomiędzy strukturą głównego motywu a strukturą tła, na którym się on znajduje. Autor deklaruje, że nie interesuje go poszukiwanie oryginalności za wszelką cenę. Co więcej – celowo postanowił wziąć na warsztat ten bardzo często eksploatowany motyw i znaleźć dla niego nowe zastosowanie. Zamiast szukania oryginalności za wszelką cenę energia została ukierunkowana na poszukiwanie atrakcyjnych zestawień fakturalnych w relacji obiekt–tło.

Tytuły prac graficznych to imiona żeńskie: **ROKSANA, AMANDA, MARINA, SAMANTA, LARA, BIANCA** i **NICOLA**. Imiona te zostały wzięte z oficjalnej strony internetowej Ministerstwa Cyfryzacji, z listy imion żeńskich nadanych dziewczynkom urodzonym w 2018 roku.

Do ulubionych malarzy Autora należą: Władysław Jackiewicz, Teresa Pągowska, Anselm Kiefer, Robert Rauschenberg, Piet Mondriani i Georges Rouault. Twórcy grafiki warsztatowej, którzy mieli wpływ na Autora to Magdalena Abakanowicz, Halina Chrostowska i Andy Warhol.

Łacińskie wyrażenie **USUS NOVUM** można rozumieć w zależności od kontekstu jako: nowe użycie, nowe doświadczenie. Nowe użycie odnosi się do wykorzystanych materiałów – odpadów.

Takie podejście nie jest, rzecz jasna, żadnym odkryciem. Jest to rodzaj modnego ostatnio nurtu „recycling art”. Intencją Autora było jednak znalezienie jak najbardziej intymnego sposobu przetworzenia tych zbędnych przedmiotów. W pojęciu intymności zawierają się konotacje przypisane przedmiotom znalezionym w otoczeniu człowieka i noszącym na sobie ślady człowieka, który z nich korzystał.

Jeśli zaś chodzi o nowe doświadczenie, to dotyczy ono techniki druku i postprodukcji tej autorskiej wersji grafiki warsztatowej. To zabiegi formalne z wykorzystaniem materiałów i ich struktur. W tym przypadku matryca stanowi jedynie punkt wyjścia do eksperymentów, a każda odbitka jest drukowana, a następnie preparowana tak, aby w jak największym stopniu różniła się od poprzedniej. Jest to podejście o tyle nowatorskie, że w pewnym sensie przeczy regule, aby drukując grafikę warsztatową uzyskać jak najwierniejszą powtarzalność poszczególnych egzemplarzy w całym nakładzie.

To stanowisko było właśnie punktem wyjścia do eksploracji artystycznej i jest jednocześnie wyjaśnieniem tytułu pracy doktorskiej.